# PSALMUL 36

1. [1]Nelegiuirea celui rău
a zis inimii mele
că frică n-au de Dumnezeu
privirile lui rele.
[2]Se măgulește singur el,
ca să-și desăvârșească
fărădelegea-i de mișel
și ura să-și plinească

2. [3]A’ gurii lui cuvinte sunt
minciună și-nșelare,
nu vrea să facă pe pământ
ce-i bine-n cumpătare.
[4]În așternutul lui la rău
de-a pururi se gândește,
nu-i binele pe drumul său
și răul nu-l urăște.

3. [5]O, DOAMNE, bunătatea Ta
e pân’ la cer de mare
și pân’ la nori se va-nălța
credincioșia-Ți tare.
[6]Dreptatea Ta-i ca munți de stânci,
înalți, cu vârfu-n zare,
și-a’ Tale judecăți adânci,
ca fundu-adânc de mare.

4. [7]Ce scumpă-i bunătatea Ta,
căci sub a’ Tale-aripe
noi adăpost putem afla
în orice grele clipe.
[8]Noi din al Casei Tale-avut
avem toți săturare
și din șuvoiul Tău plăcut
ne-adăpi cu-mbelșugare.

5. [9]Că-n veci la Tine, Doamne,-avem
izvoarele vi-e-ții
și prin lumina Ta vedem
lumina dimineții.
[10]Fii ne-ncetat tot bun cu-acei
ce Te cunosc pe Tine,
dreptatea-ntinde-Ți peste cei
cu inime senine.

6. [11]Piciorul celor încrezuți
în veac să nu m-ajungă,
să nu m-alunge cei pierduți
cu mâna lor cea lungă.
[12]Acei ce făr’delegea fac
au și-nceput să piară,
sunt răsturnați, cad toți și-n veac
nu se mai scoală iară...